

כב א מ"י פ"ח מה"ל
נחלת ה"ל ב סמג
ע"ש לו טו"ע ח"מ ס'
רפס סוף ז'
בג ב ג ד מ"י זס סמג
זס טו"ע זס ספ"ק
ט'
סד ה מ"י פ"ד מה"ל
נחלת סמג ע"ש לו
טו"ע ח"מ ס' רפ סוף
ז'
סה ז מ"י פ"ג מה"ל
עדות ה"ל ב סמג
ע"ש קט טו"ע ח"מ ס'
כח סוף ה'
סז ז מ"י פ"ט מה"ל
נחלת ה"ל ב ע"ש
כח"ס ונמנה מש"ס
סמג ע"ש לו טו"ע ח"מ
ס' רפס סוף ה'.

רבינו הגנאל

וכי תימא הא פשיטא ליה דלמי יודע למחות נסוף ג' אף ע"פ
שהוא נזכר לשאלו עידי מכירה דרגילות הוא עפי לנכות מחאה
בסוף כל ג' א"כ בלא רב הונא פשיטא דלין מחזיקין וי"ל דלי לאו
רב הונא ממה שמעמידין אפטרופוס לנכסי יתומין אין להוכיח
דלין מחזיקין דאפילו מחזיקין לא
חיישין שמה יחזיק דכ"ד לא יצרכו
כי אם נאמן או משום דידע למחות
בסוף כל ג' כדפרישית אבל מדאמר
רב הונא אין מורידין קרוב א"כ
מושג למאזות וגם אית ליה דלא
ידע למחות בקרוב ולומר שזה
זו של אבי ולא הגיע לחלקן אם כן
בנכרי נמי לא ידע למחות ולכן אין
מחזיקין וא"ת כמו שיש לו לדעת
ולומר לנכרי לשאלו עידי מכירה כמו
כן יהיה לו דעת לומר לקרוב אייתי
ראיה שזה הגיע לחלקן וי"ל דגבי
קרוב סבור שאומר אמת שהרי של
אביהם היה השדה ולא חסיק אדעמיה
לומר אייתי ראיה אבל לנכרי מסיק
אדעמיה לקימר אייתי ראיה עידי
מכירה: לא שגא עביד עיטרא
לא מחתינן. וא"ת דכתיב (ב"ב דף
טט: ושם ד"ה אגל) אמרינן עטרא
קלא אית לה וי"ל ביהמיס החמירו
דא"ת הא דתנן פרק כל הגט (גיטין
דף כח. ושם ד"ה והטעם) המביא גט
ממדינת הים והטעם זקן או חולה
נזמין לה בחזקת שהוא קיים וי"ל
דכתיב הגיעה לגבורות דהם אמרינן
כי הגיע לגבורות חיישין * א"ל קשה
דכסומן אמרינן הלך פלג יחינן
לאחמא תרי תלמי הוה לה למיטב
דאפילו שכיבא סבתא מסממא כרתא
לא שכיבא דליכא למימר דכרתא
נמי הגיעה לגבורות דאם כן סבתא
איתפלגא וכו' ל"כ למיטב דלמא
שכיבא כדאמר בגיטין (סס) כיון
דפלג פלג וי"ל דגבי גט דוקא אמרינן
בחזקת שהוא קיים משום עיגונא
וכן בשביל אכילת קרבן ותרומה
אבל הכא אדרכה החמירו בנכסי
יתומים להחזיק הסבתא וברתא
במתה דאמרינן לעיל דאפי' צעדי
עטרא לא מחתינן אע"ג דאית לה
קלא אי נמי הכא שגשבו חיישין:
מוקמינן * א"ה אפטרופוס.
ואם תאמר והא אין
מורידין קטן לנכסי שבי ומסממא
אפי' על ידי אפטרופוס דהא משמע
דאי ודאי לא שכיבא סבתא הוה

ואפילו הגדיל ולא אמרן אלא באחי דאבא
אבל באחי דאמא לית לן בה ואחי דאבא
נמי לא אמרן אלא בארעתא אבל בבתי
לית לן בה ובארעתא נמי לא אמרן אלא
דלא עביד עיטרא אבל עביד עיטרא קלא
אית לה * ולא היא לא שגא אחי דאבא ולא
שגא אחי דאמא לא שגא ארעתא ולא שגא
בתי ולא שגא עביד עיטרא לא שגא לא
עביד עיטרא לא מחתינן * ההיא סבתא
דהויא לה תלת בנתא אישבתאי איהי וחדא
ברתא אידך תרתי בנתא שכיבא חדא מינייהו
ושבקה ינוקא אמר אביי היכי נעביד
לוקמיניהו לנכסי בידא דאחמא דלמא
שכיבא סבתא ואין מורידין קרוב לנכסי
קטן נוקמיניהו לנכסיה בידא דינוקא דלמא
לא שכיבא סבתא ואין מורידין קטן לנכסי
שבי אמר אביי הלך פלגא יחינן איהי
לאחמא ואידך פלגא מוקמינן ליה אפטרופא
לינוקא רבא אמר ימגו דמוקמינן אפטרופא
לפלגא מוקמינן ליה אפטרופא לאידך פלגא
לסוף שמעון דשכיבא סבתא אמר אביי
תילתא יחינן לה לאחמא ותילתא יחינן
ליה לינוקא ואידך תילתא יחינן דנקא
לאחמא ואידך דנקא מוקמינן ליה אפטרופא
לינוקא רבא אמר ימגו דמוקים אפטרופא
לדנקא מוקמינן נמי אפטרופא לאידך דנקא
* מרי בר איסק אתא ליה אחא מבי הוזאי
א"ל פלוג לי אמר ליה לא ידענא לך אתא
לקמיה דרב חסדא א"ל השפיר קאמר לך
שנאמר * ויכר יוסף את אחיו והם לא
הכירוהו מלמד שיגא בלא התימת זקן ובא
בחתימת זקן א"ל זיל אייתי סהדי דאחיה את
אמר ליה אית לי סהדי ודחלי מיניה דגברא
אלימא הוא א"ל לדידיה זיל אנת אייתי סהדי
דלא אחוך הוא א"ל דינא הכי היינונא לך
מהבירו עלוי הראיה א"ל יהבי היינונא לך
ולכל אלימי דחברך אמר ליה סוף סוף
אתו סהדי ולא מסהדי א"ל תרתי לא עביד
לסוף אתו סהדי דאחיה הוא א"ל לפלוג לי
נמי מפרדיסי ובוסתני דשתל אמר ליה שפיר
קאמר לך * דתנן יהניח בנים גדולים וקטנים
והשביחו גדולים את הנכסים השביחו לאמצע

הקטן משרד לתוכו ואלכו ג' שנים צפניו משהגדיל
לא הוה חזקה דהואיל ותחילת ירידתו לתוכו הוה קטן לא ידע
כשהגדיל שהן של אביו ולפיכך לא מחיה. דאי לרב הונא
דמחזיקין בהן משהגדיל היכי משהגדיל היכי
צדו משיגדיל ויעשו אחת מנכתי לי
משגלתי ואכלתי שני חזקה: ולא
אמרן. דלין מורידין קרוב לנכסי
קטן: אלא באחי דאבא. אחיו מאביו
שיטעון בהן ד' ירושה: ארעסא.
שמות: אגל צנתי לית לן בה.
שהשכנים מעדין עליהם שגלו לחלקו
של קטן: עיטרא. שטר חלוקה
כשחלקו מחמילה. רק בהמות לא סרו
(מלכס ב יג) מתרגמינן במתא
לא ד' ועודו לא הפליגו מהס: לא שגא
אחי דאמא. פן יאמר של אחי היו
נכסי מלוג ואביו של קטן צעל אחי
היה מוחזק בהן מממת שהוא אוכל
פירות והוא מת קודם לאחי ולא
ירשה ואני יורש חזין מחמת אחי:
הכי נשכד. צנכס דכנתא שאין אחי
יודעין אם קיימת אם מתה: בידא
דאחמא. דהילכתא כרשב"ג דקס
ליה שמואל כותבי: דלמא שכיבא
סבתא. ויש לקטן חלק בהן שהם
שלו מחמת אמו או שמה חזין שלו
שמה ממה שמי השבויים: לוקמיניהו
לפלגא דנכסי בידא דינוקא. איכא
למיטב דלמא לא שכיבא סבתא ואין
לו חלק בהן ואין מורידין קטן
לנכסי שבי: פלגא יחינן לאחמא.
ממה נפשך אם ממו שמי השבויים
הרי זו יורשת חזין ואם לאו מורידין
קרוב לנכסי שבי: מוקמינן
אפטרופוס. ולא מחתינן קטן לגבייהו
דלמא לא שכיבא ואין מורידין קטן
לנכסי שבי: שמשו דשכיבא סבתא.
לסוף שמעו שמתה הזקנה ועל הבת
שנשצית לא שמעו: סילחא יחינן
כו'. דהא ודאי שליש הנכסים לוו
ושליש לקטן: דנקא. שמוט חזי
השליש: יחינן לאחמא. ממה נפשך
אם מתה האחות הרי חזי חלקה
לו ואם לאו מורידין קרוב לנכסי
שבי: ואידך דנקא. לא יחינן לה
שמה של קטן הם ואין מורידין קרוב
לנכסי קטן: אהא ליה אחא מבי הוזאי.
שהלך אביו לצי חוזאי וגשא סס אשה
ויילדה לו את זה וחזר מרי ללמן
ויכר לנכסי אביו ובה לו אחרינו למן
מרוצה ותבע חלקו: שפיר קאמר לך.
שאינו מביך ואין זה רמאות ששילא
מאלנך לא היה לך חתימת זקן ועכשו

באת בחתימת זקן: ויכר יוסף את אחיו. ששילא מהס היו כולם חתומי
זקן והס לא הכירוהו שילא מאלנך בלא חתימת זקן ובה בחתימת
זקן: דלאו אחוך הוא. אותם עדים שיש לו לזה שבאו משם ומביינן
בו מי הוא הביאם אתה ועידו שאינו בן אבין או בןק עדים אחרים:
א"ל. מרי לרב חסדא אי מינאי דחלי מה תועלת: סוף סוף
אתו סהדי ולא מסהדי. אלא כמותי ולא כמותך: פריסי לא
עבדי. מיראתך יעשו אחת שישתקו אצל שמים לא יעשו לא דין
שישתקו ולא יעידו האמת אלא גם שיעידו שקר: א"ל. הוה
אחא לרב חסדא: לפלוג לי מפרדיסי. כרמיס: ובוסתני. ביתן של
חילנות: דשסל. איהו והשציקו וימן לי חזין כמו שהן משובחין:
וכן

באת בחתימת זקן: ויכר יוסף את אחיו. ששילא מהס היו כולם חתומי
זקן והס לא הכירוהו שילא מאלנך בלא חתימת זקן ובה בחתימת
זקן: דלאו אחוך הוא. אותם עדים שיש לו לזה שבאו משם ומביינן
בו מי הוא הביאם אתה ועידו שאינו בן אבין או בןק עדים אחרים:
א"ל. מרי לרב חסדא אי מינאי דחלי מה תועלת: סוף סוף
אתו סהדי ולא מסהדי. אלא כמותי ולא כמותך: פריסי לא
עבדי. מיראתך יעשו אחת שישתקו אצל שמים לא יעשו לא דין
שישתקו ולא יעידו האמת אלא גם שיעידו שקר: א"ל. הוה
אחא לרב חסדא: לפלוג לי מפרדיסי. כרמיס: ובוסתני. ביתן של
חילנות: דשסל. איהו והשציקו וימן לי חזין כמו שהן משובחין:
וכן

באת בחתימת זקן: ויכר יוסף את אחיו. ששילא מהס היו כולם חתומי
זקן והס לא הכירוהו שילא מאלנך בלא חתימת זקן ובה בחתימת
זקן: דלאו אחוך הוא. אותם עדים שיש לו לזה שבאו משם ומביינן
בו מי הוא הביאם אתה ועידו שאינו בן אבין או בןק עדים אחרים:
א"ל. מרי לרב חסדא אי מינאי דחלי מה תועלת: סוף סוף
אתו סהדי ולא מסהדי. אלא כמותי ולא כמותך: פריסי לא
עבדי. מיראתך יעשו אחת שישתקו אצל שמים לא יעשו לא דין
שישתקו ולא יעידו האמת אלא גם שיעידו שקר: א"ל. הוה
אחא לרב חסדא: לפלוג לי מפרדיסי. כרמיס: ובוסתני. ביתן של
חילנות: דשסל. איהו והשציקו וימן לי חזין כמו שהן משובחין:
וכן

באת בחתימת זקן: ויכר יוסף את אחיו. ששילא מהס היו כולם חתומי
זקן והס לא הכירוהו שילא מאלנך בלא חתימת זקן ובה בחתימת
זקן: דלאו אחוך הוא. אותם עדים שיש לו לזה שבאו משם ומביינן
בו מי הוא הביאם אתה ועידו שאינו בן אבין או בןק עדים אחרים:
א"ל. מרי לרב חסדא אי מינאי דחלי מה תועלת: סוף סוף
אתו סהדי ולא מסהדי. אלא כמותי ולא כמותך: פריסי לא
עבדי. מיראתך יעשו אחת שישתקו אצל שמים לא יעשו לא דין
שישתקו ולא יעידו האמת אלא גם שיעידו שקר: א"ל. הוה
אחא לרב חסדא: לפלוג לי מפרדיסי. כרמיס: ובוסתני. ביתן של
חילנות: דשסל. איהו והשציקו וימן לי חזין כמו שהן משובחין:
וכן

באת בחתימת זקן: ויכר יוסף את אחיו. ששילא מהס היו כולם חתומי
זקן והס לא הכירוהו שילא מאלנך בלא חתימת זקן ובה בחתימת
זקן: דלאו אחוך הוא. אותם עדים שיש לו לזה שבאו משם ומביינן
בו מי הוא הביאם אתה ועידו שאינו בן אבין או בןק עדים אחרים:
א"ל. מרי לרב חסדא אי מינאי דחלי מה תועלת: סוף סוף
אתו סהדי ולא מסהדי. אלא כמותי ולא כמותך: פריסי לא
עבדי. מיראתך יעשו אחת שישתקו אצל שמים לא יעשו לא דין
שישתקו ולא יעידו האמת אלא גם שיעידו שקר: א"ל. הוה
אחא לרב חסדא: לפלוג לי מפרדיסי. כרמיס: ובוסתני. ביתן של
חילנות: דשסל. איהו והשציקו וימן לי חזין כמו שהן משובחין:
וכן

באת בחתימת זקן: ויכר יוסף את אחיו. ששילא מהס היו כולם חתומי
זקן והס לא הכירוהו שילא מאלנך בלא חתימת זקן ובה בחתימת
זקן: דלאו אחוך הוא. אותם עדים שיש לו לזה שבאו משם ומביינן
בו מי הוא הביאם אתה ועידו שאינו בן אבין או בןק עדים אחרים:
א"ל. מרי לרב חסדא אי מינאי דחלי מה תועלת: סוף סוף
אתו סהדי ולא מסהדי. אלא כמותי ולא כמותך: פריסי לא
עבדי. מיראתך יעשו אחת שישתקו אצל שמים לא יעשו לא דין
שישתקו ולא יעידו האמת אלא גם שיעידו שקר: א"ל. הוה
אחא לרב חסדא: לפלוג לי מפרדיסי. כרמיס: ובוסתני. ביתן של
חילנות: דשסל. איהו והשציקו וימן לי חזין כמו שהן משובחין:
וכן

באת בחתימת זקן: ויכר יוסף את אחיו. ששילא מהס היו כולם חתומי
זקן והס לא הכירוהו שילא מאלנך בלא חתימת זקן ובה בחתימת
זקן: דלאו אחוך הוא. אותם עדים שיש לו לזה שבאו משם ומביינן
בו מי הוא הביאם אתה ועידו שאינו בן אבין או בןק עדים אחרים:
א"ל. מרי לרב חסדא אי מינאי דחלי מה תועלת: סוף סוף
אתו סהדי ולא מסהדי. אלא כמותי ולא כמותך: פריסי לא
עבדי. מיראתך יעשו אחת שישתקו אצל שמים לא יעשו לא דין
שישתקו ולא יעידו האמת אלא גם שיעידו שקר: א"ל. הוה
אחא לרב חסדא: לפלוג לי מפרדיסי. כרמיס: ובוסתני. ביתן של
חילנות: דשסל. איהו והשציקו וימן לי חזין כמו שהן משובחין:
וכן

באת בחתימת זקן: ויכר יוסף את אחיו. ששילא מהס היו כולם חתומי
זקן והס לא הכירוהו שילא מאלנך בלא חתימת זקן ובה בחתימת
זקן: דלאו אחוך הוא. אותם עדים שיש לו לזה שבאו משם ומביינן
בו מי הוא הביאם אתה ועידו שאינו בן אבין או בןק עדים אחרים:
א"ל. מרי לרב חסדא אי מינאי דחלי מה תועלת: סוף סוף
אתו סהדי ולא מסהדי. אלא כמותי ולא כמותך: פריסי לא
עבדי. מיראתך יעשו אחת שישתקו אצל שמים לא יעשו לא דין
שישתקו ולא יעידו האמת אלא גם שיעידו שקר: א"ל. הוה
אחא לרב חסדא: לפלוג לי מפרדיסי. כרמיס: ובוסתני. ביתן של
חילנות: דשסל. איהו והשציקו וימן לי חזין כמו שהן משובחין:
וכן

באת בחתימת זקן: ויכר יוסף את אחיו. ששילא מהס היו כולם חתומי
זקן והס לא הכירוהו שילא מאלנך בלא חתימת זקן ובה בחתימת
זקן: דלאו אחוך הוא. אותם עדים שיש לו לזה שבאו משם ומביינן
בו מי הוא הביאם אתה ועידו שאינו בן אבין או בןק עדים אחרים:
א"ל. מרי לרב חסדא אי מינאי דחלי מה תועלת: סוף סוף
אתו סהדי ולא מסהדי. אלא כמותי ולא כמותך: פריסי לא
עבדי. מיראתך יעשו אחת שישתקו אצל שמים לא יעשו לא דין
שישתקו ולא יעידו האמת אלא גם שיעידו שקר: א"ל. הוה
אחא לרב חסדא: לפלוג לי מפרדיסי. כרמיס: ובוסתני. ביתן של
חילנות: דשסל. איהו והשציקו וימן לי חזין כמו שהן משובחין:
וכן

באת בחתימת זקן: ויכר יוסף את אחיו. ששילא מהס היו כולם חתומי
זקן והס לא הכירוהו שילא מאלנך בלא חתימת זקן ובה בחתימת
זקן: דלאו אחוך הוא. אותם עדים שיש לו לזה שבאו משם ומביינן
בו מי הוא הביאם אתה ועידו שאינו בן אבין או בןק עדים אחרים:
א"ל. מרי לרב חסדא אי מינאי דחלי מה תועלת: סוף סוף
אתו סהדי ולא מסהדי. אלא כמותי ולא כמותך: פריסי לא
עבדי. מיראתך יעשו אחת שישתקו אצל שמים לא יעשו לא דין
שישתקו ולא יעידו האמת אלא גם שיעידו שקר: א"ל. הוה
אחא לרב חסדא: לפלוג לי מפרדיסי. כרמיס: ובוסתני. ביתן של
חילנות: דשסל. איהו והשציקו וימן לי חזין כמו שהן משובחין:
וכן

א' ויכר יוסף את אחיו כח' נג' כח' כח'

(א) מ"ח (ע"ז ע"ז) (ב) ע"ז
י"ד (ע"ז ע"ז) (ג) ע"ז
למנוי מווק כל רש"ל
(ד) [פסחים ג' ע"ז]
(ה) ע"ז פ"ט"י ב"ב"ט (ו)
(ז) ג"א (ח) ג"א ב"ב"ה

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה וכן וכן
מדבר רב חסדא הוא אלא
שהגמול:

לעזי רש"י

מ"ל ד"ח
פ"ח (פ"ח) ט"ו
של ד"ח
אד"ל"א (אד"ל"א)
הזמר ט"ו

המפקיד פרק שלישי בבא מציעא

מ.

עין משפט
נר מצוה

א ב מ"י פ"ט מהל'
נחלת ה"ל ד ועין
השגות ונגמל משנה
כמג ע"ז ט"ו ע"ז ח"מ
פ"י רפ"ט ע"ז ג' ע"ז
א ב ג ד ה ו ז ח ט י
פ"ה מהל' שאלה
פקדון ה"ל ע"ז ע"ז
שפט ט"ו ע"ז ח"מ פ"י ר"ג
ע"ז ע"ז
ט ט"ו ע"ז ע"ז
ע"ז כ"ב ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז
ע"ז ל מ"י פ"ט מהל'
מכירה ה"ל ע"ז ע"ז
לאוין ק"ט ע"ז ח"מ פ"י
רמ"ט ע"ז (נ"ל ע"ז):

רבינו הגנאל

מ"ח המפקיד פירוח
אצל חבירו הרי זה יוציא
לו חסרונו לחטים ולאורז
ט' חצי קבין לכור.
ואוקימנא באורז קליון תנא
וכן לכל סור וכו' וכן
לכל שנה ושנה. וקיימא
לן כתנא קמא דמתני'
והוא שצ"ח בין פירוח
ומסתפק מהו יוציא יודע
כמה הוציא לברר החסוק
אבל יחד לו קרן וזית אומר
לו הרי שלך לפניך: פ"ט
ר' יהודה אומר אם היתה
מדה מרובה לא יוציא לו
חסרונו מפני שמוחזקין
ותני עלה ב"ר' שמד
לו בימי הגרנות שהפירות
יבשין מאד שחוסם
מייבשן ומחזיקין לו בימות
הגרנות והו' מוציא
לו חסרונו אבל אם
מחזיקין לו בימות הגשמים
אין מוציא לו חסרונו
מפני שאורז הגשמים
מלחח ומתפחת
ונבצא מותרות. והו'
עובדא שמילא כרא
בימות הגרנות חטים
וכשהגיעו ימות הגשמים
נתפחו בכרא והיה פי
הכרא סתום ותבקעה
הכרא איבעית אימא משום
איצא: מתני' יוציא לו
שחת לוין ר' יהודה אומר
חובש. ולא פליגי במקומו
של ת"ק היו מסתין פי
הדגא בשעוה ולא היה
(א) מוצין לפיכך מוציא
לו שחת בחסוק. (ב)
פ"י גרישתא שם העפר
שעשין ממנו כלי חרס
כגון הדגא וכיוצא בה.
יש עפר מוצין ויש עפר
שאינו מוצין. באתריה דרב
יהודה רמו [מי יחמני] כווי
בדגא וכו' פי' במקומו
של רב יהודה היו נוהגין
(ג) ספחין של יין בחבית
והיו קונין החבית והיין
שבתוכו ר' זוויר וכאשר
היה היין מתישן ושקעין
שמריו בתחתיתו היה
מצוה רב יהודה לקנותם
למכור ר' ספחין לזו לזו
ספחיהם ב' זוויר וזו דמי
כל החבית נשארו ר'

וכן אמר רבה גרס. רש"י גרס וכן אמר רב ופליג אמר"ד צ"ב מי
שמת (ב"ב דף קמג: וס' ד"ה לא) נכסים שצדו מחמת עמלמן
של אחין השצו לעמלמן וקאמר דאפי' שצדו מחמת טרחה של
משצחין כי הכל דחמל פדקא השצו לאמנע חזו מימה שחולק
רצא על רב דהסת רצא קאמר ולא
מיימי הסם מלמיה דרב ונראה
דגרס רבה וכן כספר ר"ת ולא מדברי
רב חסדא הוא (א) שהגמ' מציא
שמעשה כיוצא בזה בל לפני רבה
וספק דהשצו לאמנע כמו רב חסדא
והציאו הגמרא משום קושיא אבי
דא"ל אבי לרבה מי דמי כו' ולא
חשש רבה מקושיא דין דהשצו
לאמנע: אגבגל מ"ח. פסק
של רב חסדא ומטא לקמיה דרבי
אמי: ובי' מה אכפת אהו לעבדיהם.
ועמיהו דרנן מפרש גירושלמי הני
עכברי רשיעי ניהו כד תמין עיבור
לא מסתייהו דאכלי אלא קריין
למזריהו דלכלי עמהו והא דלמרינן
בגמרא אמרו לו הרבה אונדות מהס
הרבה ומפורות מהס י"ל לדבריו
דרבי יוחנן קאמר אפילו לית ו'ק'
טעמא דמפרש גירושלמי מ"מ הרבה
אונדות מהס:

אלא לבור בלבד. וא"ת אס כן
צפחות מכור נמי יוציא כמו
לכור וי"ל דאין להס ריוח להטמן
(א) צפחות ומ"מ לפי חשכון הלאו
להתסר יוציא דאי אפשר שלא
יתחסרו: ולא אורז שאינו קלף
ג' סאין לבור. וא"ת ואמאי לא
חשיב צפחותין אורז שאינו קלף
עס זרע פשתן כיון דלית להו חס
שיעורא וי"ל דפשוט לו דנחורו
תתסר כל ק' וצרישא גבי אורז
קלף לא חשיב זרע פשתן קלף
דשמת דינס חלוק:

מדה מרובה ר' ברי' וא"ת אפי'
ג' כורין או ג' מתפחין לפי
חשכון החסרונו העולה להס וי"ל
דצ"י כורין עולה להס הנפוח חסרון
של כור אחד ולא יוציא להס חסרונו
היינו כל החסרון דחסרון של כור
אחד לא יוציא ולהכי נקט ר' כוריס
לאפוקי פחות:

יוחנן עשרה כורין תניא נמי הכי כמה מדה מרובה עשרה כורין תני תנא
קמיה דרב נחמן ב"ר' שמדד לו מתוך גורנו והחזיר לו מתוך גורנו
אבל מדד לו מתוך גורנו והחזיר לו מתוך ביתו אינו יוציא לו חסרונו
מפני שמוחזקין א"ל וכי בשופטני עסקינן דיהבי בכיילא רבא ושקלי
בכיילא זוטא דלמא בימות הגרון קאמרת ב"ר' שמדד לו בימות הגרון
והחזיר לו בימות הגרון אבל מדד לו בימות הגרון והחזיר לו בימות
הגשמים אינו יוציא לו חסרון מפני שמוחזקין א"ל רב פפא לאביי א"כ
לפקע כדא הוה עובדא ופקע כדא אבע"א משום איצא: מתני' יוציא לו
שחת לוין ר"י אומר חומש יוציא לו שלשה לוגין שמן למאה לוג
ומחצה שמרים לוג ומחצה בלע אם היה שמן מווקק אינו יוציא לו שמרים
אם היו קנקנים ישנים אינו יוציא לו בלע ר"י אומר אף להמוכר שמן
מווקק לחבירו כל ימות השנה הרי זה מקבל עליו לוג ומחצה שמרים
למאה: גמ' ולא פליגי מ"מ כי אתריה ומר כי אתריה באתריה דמר חפו
בקירא ולא מייץ טפי באתריה דמר חפו בכופרא ומייץ טפי איבעית אימא משום
גרישתא הא מייצא טפי והא לא מייצא טפי באתריה דרב יהודה רמו ארבעים
והמני כווי בדגא אוזיל דגא בשייתא זוויר פרים רב יהודה שייתא בוזא
דל

ולוין לו מתוך חזיוניו כשהוא מתפקד והוא מווקק הכי הלוקח מקבל עליו לפחות לו לוג ומחצה שמרים: למאה
לוג: גמ' חסו בקירא. טחו החביות מצפנים בשעוה דרך שעושיין אלו צופת: כופרא. זפת. גרישתא. קרקע שעושיין ממנה
החביות. ארדל"א צלע"ו: הא. באתריה דר"י מייץ טפי מההיא דאתריה דמנא קמא: באתריה דרב יהודה. מילתא בלפי נפשיה היא ולאו
אמתניתין קאי: רמו ארבעין ותמניא כווי דגא. מדה קטנה היתה במקומו שארבעים ושמונה ממלאין את החבית: אוזיל דגא צפיתא. בשעה
זוים היתה נמכרת צידת צימות הצ"ר: פרים ליה רב יהודה שיפא שיפא בוזא. נעשה רב יהודה חנווני והיה מוכרן שש כווי בוז:

וכן אמר רבה השביתו לאמנע לא גרסינן. שאין זה לשון גמרא
להביא דברי האמוראים סיוע למשנה ועוד רבה תלמידיה דרב חסדא
הוה והכי אמר רב חסדא שמעתא משמיה. ואי גרס ליה וכן אמר
רב גרסינן שהיה רבו של רב חסדא. משום דאיכא למ"ד צבצב
בתרא (דף קמג:): לא שנו אלא
שצדו נכסים מחמת עמלמן נכסים אצל
שצדו מחמת עמלמן של אחים השצו
לעמלמן אמרה רב חסדא להא דרב
הכל למימר דלית לן ההיא שמעתא
אלא אפילו השצו מחמת טורחן
של משצחין כי הכל דחמל פדקס
השצו לאמנע: ידעו. אלו שיטלו
חלקם: מי ידע. שיש לו אחים: גדולה
מוו. קרוב הוירד לנכסי שזוי שאם
יבאו הבעלים יטלו שלהם: אמרו
שצין להס כאריס הכא דידיה לא
יהצין ליה. צמיה. זה שעשה
והשצוין לדעת עמלמן לא יהצין ליה
כאריס בחלק השני: צרשום צ"ד
נחמי. דמורידין קרוב לנכסי שצוי:
הכא לא צרשום נחמי. כשיד זה
למכור לא נמלך צ"ד: ועוד. אם
בא לימלך לא היו מורידין אותו
דהא אחיו קטן הוה ואין מורידין
קרוב לנכסי קטן: מתני' הרי זה
יוצא לו חסרונו. כשיחזרס לו
יפחות כמה הס רגילס לחסור. ובגמ'
מוקי לה בשעירבן עם פירומו: אורז.
מ"ל: (א) דוחן. פ"ח דומה לאורז:
הכל לפי המדה. וכן לכל כור וכור:
הכל לפי הומו. שהניח צידו לכל
שנה ושנה יניח לו כך: ר' יוחנן בן
נורי אמר. אהכל לפי המדה פליג:
אם היסה מדה מרובה. שהפקד
אלו הרבה וצבצבא מפרש ר' כוריס
לא יוציא לו חסרונו מפני שהס
מוחזקין שצמות הגרון שהמפקד
החזיק יבשין וצמיות הגשמים
כשמחזיר נפחות ובאכילת עכברים
אין נחסרים כל כך לכל כור וכור
דכולי האי לא אכלי עכברים מי'
כורין הלך נפחתו משלמת חסרון
המגיע לשני כוריס או שלשה
שהעכברים אוכלין: גמ' זרע
פשתן צבצולין. חסר כל כך לפי
שהצבצולין מתיבשין ונפלים והרות
מנשצתן אצל זרע פשתן נקי אינו
חסר כ"כ: לכל כור וכור. פירוש
דמתניתין הוא: ליטוי דידיה כמה
הוו כו'. ויראה כמה חסרו ויטול על
של חסרו כפי חשכון. מדה הגרון
היתה הפקדו על כל צמים: בשופטני.
שופט: בכיילא. צמדה: צימות
הגרון. סמון ליובשן שמיצבו צממה:
והחזיר לו צימות הגשמים. חזרו
ונתפחו מלחלוטית הגשא והקור: א"כ.
שדרכו לתפוח: לפקע כדו'. כשממלאין
כד חזיקין או שעורין צימות הגרון
ופסין את הכד יפקע צימות הגשמים
מחמת תפיחת הסנאזה: איללא.
דוחק. ממון שהס במקום לר נחמין
יחד ואין תפוחין: מתני' לין.
אם הפקדו אלא לין ויגרבו עם יינו
הקנקנים בולעין שחת: אף המוכר
כו'. כשם שאמרו במפקדו כן
אמרו במוכר שהמוכר שמן לחבירו

יוחנן עשרה כורין תניא נמי הכי כמה מדה מרובה עשרה כורין תני תנא
קמיה דרב נחמן ב"ר' שמדד לו מתוך גורנו והחזיר לו מתוך גורנו
אבל מדד לו מתוך גורנו והחזיר לו מתוך ביתו אינו יוציא לו חסרונו
מפני שמוחזקין א"ל וכי בשופטני עסקינן דיהבי בכיילא רבא ושקלי
בכיילא זוטא דלמא בימות הגרון קאמרת ב"ר' שמדד לו בימות הגרון
והחזיר לו בימות הגרון אבל מדד לו בימות הגרון והחזיר לו בימות
הגשמים אינו יוציא לו חסרון מפני שמוחזקין א"ל רב פפא לאביי א"כ
לפקע כדא הוה עובדא ופקע כדא אבע"א משום איצא: מתני' יוציא לו
שחת לוין ר"י אומר חומש יוציא לו שלשה לוגין שמן למאה לוג
ומחצה שמרים לוג ומחצה בלע אם היה שמן מווקק אינו יוציא לו שמרים
אם היו קנקנים ישנים אינו יוציא לו בלע ר"י אומר אף להמוכר שמן
מווקק לחבירו כל ימות השנה הרי זה מקבל עליו לוג ומחצה שמרים
למאה: גמ' ולא פליגי מ"מ כי אתריה ומר כי אתריה באתריה דמר חפו
בקירא ולא מייץ טפי באתריה דמר חפו בכופרא ומייץ טפי איבעית אימא משום
גרישתא הא מייצא טפי והא לא מייצא טפי באתריה דרב יהודה רמו ארבעים
והמני כווי בדגא אוזיל דגא בשייתא זוויר פרים רב יהודה שייתא בוזא
דל

